

ALT BAŞLIKLAR

-
- A stack of several old, worn books is shown from a low angle, resting on a dark surface. A single pink flower with yellow center petals lies across the top of the books. The books have aged, yellowish-brown pages.
- 1. Sohbet (Söyleşi)
 - 2. Deneme
 - 3. Eleştiri (Tenkit)
 - 4. İnceleme (Tahlil)
 - 5. Anı (Hatıra)
 - 6. Röportaj
 - 7. Mülakat (Görüşme)
 - 8. Biyografi
 - 9. Öykü (Hikaye)
 - 10. Roman
 - 11. Senaryo
 - 12. Tiyatro
 - 13. Gezi Yazısı
 - 14. Şiir
 - 15. Mensur Şiir

SOHBET (SÖYLEŞİ)

Yazarın herhangi bir konu üzerinde okuyucuya konuyormuş gibi **samimi** bir üslüpla yazdıkları **kısa gazete ve dergi yazılarına sohbet** denir.

Sohbetin en belirgin özelliği samimi ve sıcak anlatımıdır. Sohbet her konuda yazılabılır. Çoğunlukla toplumun geniş bir kesimini ilgilendiren güncel konular veya meseleler sohbetin konusudur.

SOHBET (SÖYLEŞİ)

-
- ❖ Sohbetlerde de makalede uygulanan içerik planı uygulanır. Ancak sohbet yazıları, okuyucuyu sıkılmamak için kısa kesilir.

SOHBET (SÖYLEŞİ)

Sohbetlerde karşılıklı konuşma havasının yakalanabilmesi için dil ve üslûba dikkat edilmelidir. *Dil, konuşma diline yakın, akıcı ve açık olmalıdır.* Sohbetlerde, konuyu renklendirecek nükteli sözlerden veya özlü sözlerden, atasözlerinden örnekler verilebilir. Sohbetlerde aşırıya kaçmamak şartıyla **devrik cümleler** de kullanılabilir.

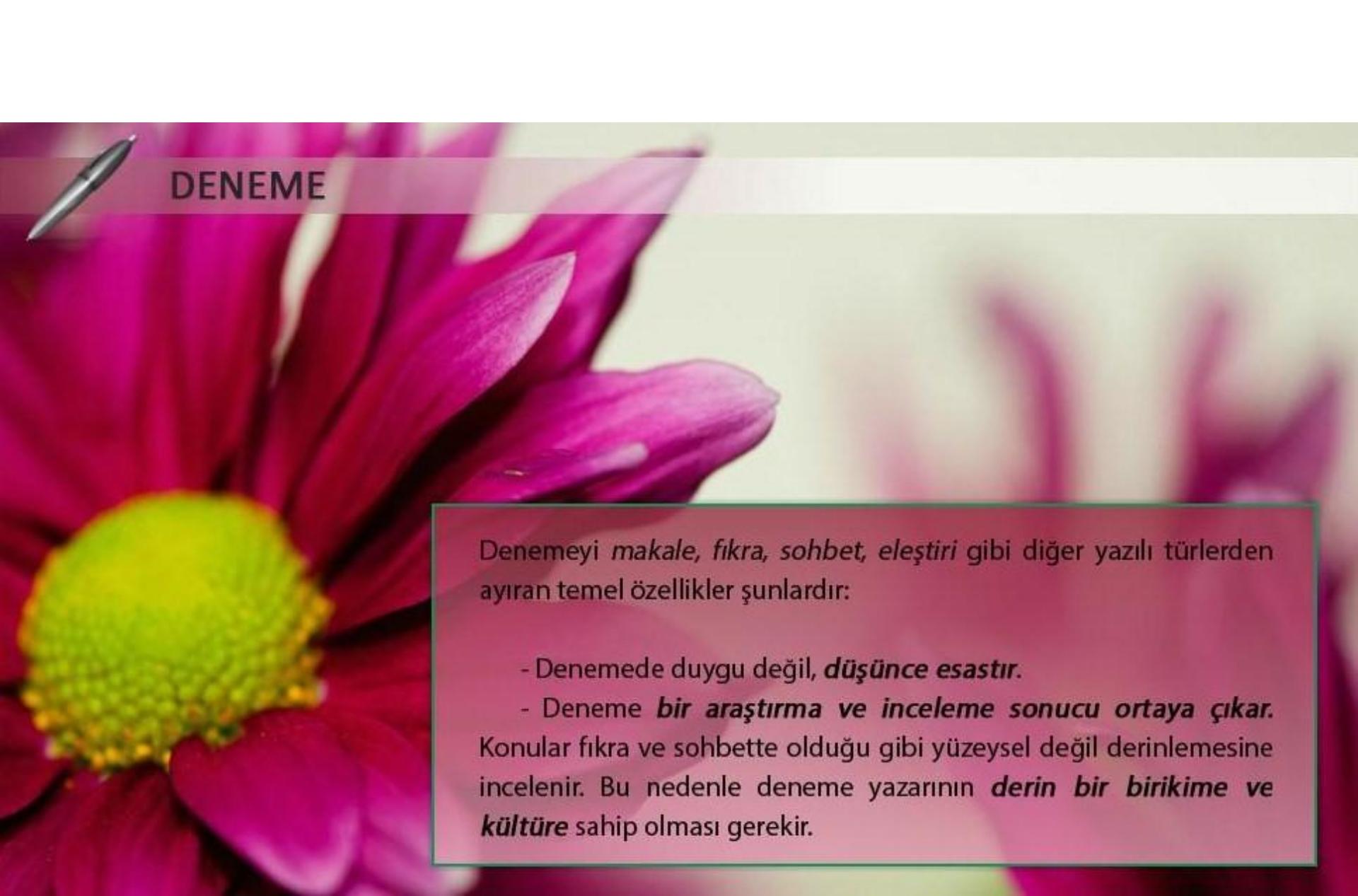

DENEME

Herhangi bir konu üzerinde, **yazarın kesin yargılara varmadan, kendine özgü görüş ve düşüncelerini açıkladığı fikir yazılarına "deneme"** denir.

Deneme adından da anlaşılacağı gibi ele alınan konu ile ilgili yapılan yazı denemesidir. Genellikle, ***sanat, bilim, edebiyat, kültür ve düşünce*** konularında yazılır.

DENEME

Denemeyi *makale, fikra, sohbet, eleştiri* gibi diğer yazılı türlerden ayıran temel özellikler şunlardır:

- Denemedede duygusal değil, ***düşünce esastır.***
- Deneme ***bir araştırma ve inceleme sonucu ortaya çıkar.*** Konular fikra ve sohbette olduğu gibi yüzeysel değil derinlemesine incelenir. Bu nedenle deneme yazarının ***derin bir birikime ve kültüre sahip olması*** gereklidir.

DENEME

- Denemelerde yazar kendisiyle, okuyucusuyla tartışır. İşlediği konuya ilgili çeşitli düşünceleri, **kendi görüş ve yorumunu da katarak ifade edebilir.**
- Toplumu yakından ilgilendiren konulara **yeni bir bakış açısı getirilmeye** çalışılır.
- Denemelerin dili fıkra ve sohbetin dili gibi **samimi ve senli benlidir.**

Denemeler gazete ver dergilerde yazılabileceği gibi yazılı bir kitap halinde toplu olarak yayınlanmış denemeler de vardır.

Bu türün en önemli temsilcileri, Batı edebiyatında; **Montaigne, Bacon, Andre Gide ve Alain**, Bizde ise **Nurullah Ataç, Suat Kemal Yetkin, Mehmet Kaplan ve İskender Pala**.

ELEŞTİRİ (TENKİT)

Herhangi bir sanat eseri veya sanatçı üzerinde olumlu veya olumsuz düşüncelerin ortaya konulduğu, bunların değerleri üzerinde görüş bildirdiği ve yargıya varıldığı yazılarla **eleştiri (tenkit)** denir.

Kişinin kendini eleştirdiği yazılarla **“öz eleştiri-otokritik”** adı verilir. Eleştiri yazarlarına ise **“eleştirmen”, “mündekid”, “eleştirici”** vb. adları verilir.

ELEŞTİRİ (TENKİT)

-
- ❖ Eleştiride amaç, eser veya yazarda görülen eksiklikleri ortaya koyup olumlu anlamda katkı sağlamaktır. Bu yüzden eleştirmek konusuna olumlu yaklaşmalı, kırıcı, yıkıcı eleştirilerden uzak durulmalıdır. Eleştirmen, beğendiği veya beğenmediği bir konuyu kendisi yeniden yazmaz. Konunun iyi veya kötü yanlarını ortaya koyarak konu ile ilgili topluma kılavuzluk eder.

ELEŞTİRİ (TENKİT)

Eleştirmenin derin bir kültür sahibi olması gereklidir. Eleştirilen bir kitapsa eserin ne zaman, hangi şartlar altında yazıldığı, yazarının dil ve üslûbunun ne olduğu, yazarının ruh hali dikkate alınmalıdır, buna göre yargılara varılmalıdır.

Eleştirilen bir sanatçı ise sanatçının eksik yönleriyle beraber, **kendine özgü (orijinal) yönleri** de belirtilerek sanatçının gelişimine katkı sağlanır.

ELEŞTİRİ (TENKİT)

Eleştiri yazısının içerik planı makalenin **planı** gibidir.

- ❖ Giriş bölümünde **eserin özü ortaya** konulur. Eserde hangi sanat anlayışının hâkim olduğu, *nereye, ne zaman, nasıl* yazılışı söylenerek benzerleriyle kıyaslanır.
- ❖ Gelişme bölümünde eser hakkındaki **olumlu veya olumsuz yargılar** ve bu yargıların dayandığı sebepler ortaya konur. Her yargı ayrı bir paragrafta işlenir.
- ❖ Sonuç bölümünde ise eser (veya yazar) hakkındaki yargı **açık ve kesin ifadelerle** belirtilir.

İNCELEME (TAHLİL)

- ❖ Bir sanat eserini, bir sanatçayı veya bir makaleyi en ince ayrıntılarına kadar anlatan, tanıtan yazılarla **inceleme (tahlil)** denir.
- ❖ “Edebiyat, ilim, fen ve sanat kollarından biri ile ilgili tek ve belirli bir konu etrafında yazılan incelemelere ise “**monografi**” adı verilir.”

İNCELEME (TAHLİL)

Fıkra, makale, sohbet, deneme gibi fikir yazıları veya roman, hikâye, tiyatro gibi olay esaslı yazılarla ilgili inceleme yapılmacı zaman **metin bütün boyutlarıyla kavranmalıdır**. Bunun için metnin konusu, ana fikir ve yardımcı fikirleri, sanat anlayışı, dil ve anlatım özellikleri metinde tespit edilmeli, yazı bunlardan hareket edilerek geliştirilmelidir. **Bunları yaparken, yazarı benzerlerinden ayıran orijinal yanlarıyla tanıtmak veya tanıtmak, yazarın özel duygularını ve düşüncelerini yakalamak amaçlanır.**

İNCELEME (TAHLİL)

Inceleme türündeki eserler kişinin *edebiyat zevkini güçlendirecek*, bir eserin veya sanatçının nasıl değerlendirilmesi gerektiğini öğretir. Böylece özellikle okuma etkinliklerinde **iyi-kötü eser, iyi-kötü yazar ayrımı** yapılabilir.

Metin incelemeleri ülkemizde henüz yeni yapılan bir türdür. Metin incelemeleri Prof. Dr. Fuat Köprülü ile başlamıştır. Bunu takiben de Prof. Dr. Ali Nihat Tarlan, Prof. Dr. Ahmet Hamdi Tanpınar ve Prof. Dr. Mehmet Kaplan'ın bu türden eserleri ortaya çıkmıştır. Bunlardan **Mehmet Kaplan**'ın iki ciltlik "Şiir Tahlilleri" adlı kitabı sahasının en önemli ve kıymetli kaynak eseridir.

ANI (HATIRA)

- ❖ İnsanların *kendi başlarından geçen veya görüp şahit oldukları olayları* edebi bir dille ifade ettikleri yazılarla “*ani*” denir.

ANI (HATIRA)

Anı türünden yazılar yazıldıkları devirlerin izlerini taşıdıkları için **başta tarih ve edebiyat olmak üzere birçok sosyal bilim dalına kaynaklık ederler**. Tanınmış; *bilim, sanat, edebiyat ve siyaset adamlarının* kaleme aldıkları anılar, hayatlarını, yaşadıkları devirleri, çalışma ve araştırma alışkanlıklarını anlattığından araştırmalarda başvurulan önemli kaynaklardandır.

ANI (HATIRA)

Anı yazılırken şu hususlara dikkat edilmelidir:

- Anlatılanlar herkesin bildiği basit, gündelik şeyler değil, *ilgi çekici şeyler* olmalıdır.
- Anlatılanlar *gelecek nesillere ders niteliğinde* olmalıdır.
- Anılar *taraf tutmadan, objektif* yazılmalıdır.
- Anlatım, *açık, sade, duru ve akıcı* olmalıdır.
- Anlatılanlar abartılmadan *gerçekçi bir üslüpla* anlatılmalıdır.

RÖPORTAJ

❖ Genellikle gazete ve dergilerde yayımlanan bir yazı türü olan röportaj, herhangi bir olay, kişi, yer veya kurumu tanıtmak için yazılan yazılardır.

RÖPORTAJ

Röportaj türü çoğu zaman mülakat (görüşme) türüyle karıştırılır. *Röportajlarda röportajı yapan kişinin illa birisiyle görüşmesi gerekmez.* Röportaj konusuyla ilgili kendi tespit ve görüşlerini yazabilir veya röportaj konusuyla ilgili birden çok kişiyle de görüşme yapabilir. Yine daha önceki bölümde yazılı anlatım türleri arasında tanıttığımız "haber"le de röportajı karıştırmamak gereklidir.

RÖPORTAJ

Röportaj türü çoğu zaman mülakat (görüşme) türüyle karıştırılır. *Röportajlarda röportajı yapan kişinin illa birisiyle görüşmesi gerekmez.* Röportaj konusuyla ilgili herhangi bir kişiye soruların yöneltileceği portaj konusuyla ilgili birden çok bölümde yazılı anlatım türleri karıştırmamak gereklidir.

Haberle röportajın temel farkı haberler **"objektif"** bir bakışla okuyucuya aktarılırken, röportaj yazarın düşünce ve hayal dünyasından da beslendiği için renkli ve süslü bir üslüpla aktarılır.

MÜLAKAT (GÖRÜŞME)

-
- ❖ Çoğu kez röportajla karıştırılan mülakat, toplumu ilgilendiren ***bir konuda toplumu aydınlatmak üzere o konunun uzmanlarıyla ve tanınmış, ünlü bir kişiyi çeşitli yönleriyle tanıtmak amacıyla*** o kişiyle yapılan görüşmelerin aktarıldığı yazılardır.

BIYOGRAFİ

- ❖ Eskilerin “tercüme-i hâl” dedikleri biyografi, kişilerin, özellikle bilim, sanat, edebiyat alanlarında meşhur olan, insanlığa faydası dokunmuş insanların, hayatlarını anlatan yazılarla denir. Kişilerin kendi hayat hikâyelerini anlattıkları yazılarla ise “otobiyografi” denir.

BİYOGRAFİ

İyi bir biyografide şu özellikler bulunmalıdır:

- Biyografler **açık, sade bir dille** yazılmalıdır.
 - Biyograflerde **tarafsızlık esas olmalıdır**. Anlatılanlar gerçek olmalı, söylentilerden uzak durulmalıdır.
 - Biyografisi yazılan kişinin yaşadığı **dönem, aile ve arkadaş çevresi, eserleri, sanat anlayışı ve yaptığı işlev üzerinde** durulmalıdır.
 - Anlatılanlar **kronolojik bir sıraya konulmalı**, okuyucunun takibi kolaylaştırılmalıdır
- Yukarıda sayılan özellikler "otobiyografi"de de aynen bulunmalıdır.**

RÖPORTAJ

Mülakat yapacak kişi, önce görüşeceği kişiden uygun bir zaman ve mekân için **randevu** alır. Hangi konuya mülakat yapacağıyla ilgili muhatabına ayrıntılı bilgi verir. Bazı görüşmelerde sorulacak soru önceden görüşülecek kişiyle paylaşılır.

Görüşme sırasında sade, anlaşılır sorular sorulmalı, lüzumsuz ayrıntılara girilmemelidir. Görüşme yazıya aktarılırken sorulan sorular ve alınan cevaplara sadık kalınmalı, herhangi bir değişiklik yapılmamalıdır.

HİKAYE

Yaşanmış veya yaşanması mümkün olan olayların anlatıldığı kısa yazılaraya öykü (hikâye) denir. Hikâyeler olay esaslı metinlerdir. Bu tür yazınlarda amaç **düşündürmekten çok, duygulandırmak ve heyecanlandırmaktır.**

Hikâyenin planı, özellikleri konusunda “**anlatım biçimleri**” konusunda ayrıntılı bilgi verdığımız için burada yeniden tekrar etmeyeceğiz.

HİKAYE

Ancak iyi bir hikâyede olması gereken özellikleri şöyle sıralayabiliriz:

- Hikâyede olay tanıma uygun olarak **gerçek hayattan alınmalı**, gerçeğe uygun olmalıdır.
 - Olaylar **belli bir düzen içinde, birbirine karıştırılmadan** anlatılmalıdır.
 - Olayla ilgili **canlı tasvirler ve portreler** yapılmalıdır.
 - Anlatım **sade ve ilgi çekici, canlı** olmalıdır. Mümkün olduğunda süse ve yapmacılığa kaçılmamalıdır.

HİKAYE

-Hikâyede konu *yazarın ağzından anlatılabileceği gibi kahramanın ağzından da anlatılabılır.*

-*Serim, düğüm ve çözüm bölümleri* kurallara uygun bir şekilde düzenlenmeli bir başka deyişle içerik planına dikkat edilmelidir.

ROMAN

İnsanların başlarından geçen ve geçmesi mümkün olan olayların yer ve zaman **belirtilerek** anlatıldığı uzun yazılarla **roman** denir.

Roman dört temel öğe üzerine kurulur: "**Olay, kişiler, çevre (mekan-yer) ve fikir**"dir. Romanlarda bu öğelerden esas olan "kişi"dir. Romanlar hayatın bir tür yansımıası olduğu için kişiler hayatta karşılaştığımız, tanıdığımız, bildiğimiz kişileri bize hatırlatır. Onların ruh halleri, davranışları, tepkileri, üzüntüleri ve sevinçleri bizi ve etrafımız da ilgilendirir.

ROMAN

İnsanların başlarından geçen ve geçmesi mümkün olan olayların yer ve zaman belirtilerek anlatıldığı uzun yazılar roman denir.

Roman dört temel öge üzerine kurulur: "Olay, kişiler, çevre (mekan-yer) ve fikir"dir. Romanla yansımaları olduğu zaman roman kahramanlarında kendimizi ve etrafımızdakileri bulabiliyoruz. Bu da hayatta karşılaşabileceğimiz bazı sıkıntıları, problemleri çözümlemede bize kılavuzluk edebilir. Bu yüzden roman okumak, insana olumlu anlamda katkılar sağlar. Bunun yanı sıra roman kişinin hayal gücünü zenginleştirir, dil zevkini ve becerisini geliştirir, söz varlığını zenginleştirir, bilgi ve görgüsünü artırır.

ROMAN

- ❖ Romanlarda en önemli temel öğelerden birisi de "fikir"dir. Her romanın bir fikri cephesi vardır. Onun için romanın bu fikri temeli kavranmadan, vermek istediği mesajı ana fikir ve yardımcı fikirler anlaşılmadan okunacak bir romandan istenilen verim alınamaz.

ROMAN

Romanların içerik planı hikâyedeki gibidir. Ancak plandaki benzerlik dışında hikâye ile roman arasında şu temel farklar vardır:

- Romanlar, hikayelere göre **daha uzun eserlerdir**.
- Hikâyelerde **kişiler genel özellikleriyle** tanıtılrıken romanda bütün yönleriyle tanıtırlar.
- Hikaye, çoğunlukla bir veya birkaç kişinin üzerine kurulurken, **romanda kişi veya kişilerin sayısı oldukça fazladır**.
- Romanda **olay veya olaylar çok geniş bir zamana ve geniş bir mekana yayılmışken**, hikayedede zaman daha kısa, mekan(yer) de daha dar bir alanı kapsar.
- Romanda daha çok **tasvir ve portreye** yer verilir.

ROMAN

Romanlar konularına göre dört temel gruba ayrılır:

1-Tarihi Romanlar: Konusunu tarihi olay veya olaylardan ve bu olayları yaratan kişilerden alan romanlardır.

2-Macera Romanları: Esaslı, şaşırtıcı ve sürükleyici olaylara dayanan, okuyucuda zaman zaman korku ve heyecan yaratan romanlardır.

3-Sosyal Romanlar: Toplumsal meseleleri ele alan olaylardır. Bu romanlarda kişi veya kişilerden çok sosyal problemler işlenir.

4-Psikolojik Romanlar: Kişilerin iç dünyalarında meydana gelen çatışmaları, problemleri ele alan sosyal romanların aksine sosyal olaylara değil, kişilere odaklanılan romanlardır.

ROMAN

Bu temel grupların dışında;

- *mektuplu romanlar*
- *lirik romanlar*
- *korkulu romanlar*
- *pastoral romanlar*
- *otobiyografik romanlar*
- *polisiye romanlar*
- *tefrika romanı*

gibi roman türleri de vardır.

SENARYO

Bir **filmin konusunun yazılı anlatımına senaryo** denir. Özellikle sesli filmlerin başlamasından sonra bir ihtiyaç olarak doğan senaryo film kâğıt üzerindeki kabataslak halidir. Çekilecek film, sahne sahne yazılmış ve teknik açıklamalı planı olan senaryo bir film çekiminin temelini teşkil eder.

Senaryo yazarına **"senarist"** denir. Senaryo üzerindeki çalışmaları **"konu yazarı"**, **"senarist"**, **"diyalogcu"** (konuşmaları alan) ve **"rejisör"** (yönetmen) bir arada yürütürler.

TİYATRO

- ❖ Yaşanmış veya yaşanması mümkün olan olayları sahnede canlandırmak üzere yazılmış yazınlara "tiyatro" denir.
- ❖ Tiyatro **hem göze hem de kulağa hitap ettiği için insanı hem eğlendiren hem de eğiten önemli bir araç olmuştur.**

TİYATRO

Yunancadan dilimize geçen tiyatro kelimesi “**tiyatro eseri**” anlamında kullanıldığı gibi, “**tiyatro sanatı**” ve “**tiyatro binası**” anlamında da kullanılır.

Tiyatro üç temel öğenin bir plan, bir uyum içinde bir arada kullanımıyla oluşur. Bu üç öğe “**olay**”, “**kısiler**” ve “**çevre**”dir. Tiyatroda olması gereken bu üç temel öğe tiyatronun tanımına uygun olarak kullanılmalıdır. Bu öğelerden birisinin gerçek hayatı doğal yapısından uzaklaşması tiyatro tekniği açısından bir kusur kabul edilir.

TİYATRO

Tiyatro eserlerinde sadece konuşanlar verilmez. Konuşmacıların jest ve mimikleri de ayrıca içindeki açıklamalarla verilir. Tiyatro eserlerindeki konuşmalar üç şekilde karşımıza çıkar:

- Diyalog:** Tiyatrodaki kişilerin karşılıklı konuşmalarından oluşur.
- Monolog:** Bir kişinin tek başına konuşmasıdır.
- Tirad:** Kişilerin birbirlerine karşı söyledikleri coşkulu, uzun sözlerdir.

GEZİ (SEYAHAT) YAZISI

- ❖ Gezilip görülen yerlerle ilgili, bilgi, gözlem ve anıların anlatıldığı yazılarla gezi yazısı (*seyahatnâme*) denir. Gezi yazıları, birçok sosyal bilim dalına (tarih, coğrafya, sosyoloji vb.) kaynaklık etmesi bakımından önemli bir anlatım türüdür. Ayrıca gezi yazıları sayesinde okuyucular o güne kadar görmedikleri yerler hakkında bilgi sahibi olurlar.

GEZİ YAZISI

Çok eskiden beri kullanılan bir yazı türü olan gezi yazılarının temel özellikleri şunlardır:

- Gezilen, görülen yerler, doğal özellikleri yanında **coğrafi konumuyla** da tanıtılır.
- Gezilen, görülen yerlerin **tarihiyle ilgili de bilgiler** verilir.
- Gezilip, görülen yerlerde yaşayanların **gelenek, görenek, örf, âdet ve dini inançları** anlatılır.
- Anlatılanlar **gerçek gözlemlere dayanmalı**, gerçekçi olmalıdır.
- Herkesin anlayabileceği **sade, açık ve akıcı bir dil** kullanılmalıdır.

GEZİ YAZISI

Çok eskiden beri kullanılan bir yazı türü olan gezi yazılarının temel özellikleri şunlardır:

- Gezilen, görülen yerler, doğal özellikleri yanında **coğrafi konumuyla** da tanıtılır.
- Gezilen, görülen yerlerin **taribiyle ilgili de bilgiler** verilir.
- Gezilip, görülen yerlerin **anlatılar** anlatılır.
- Anlatılanlar **gerçek** anlatılar.
- Herkesin anlayabileceğini **anlatabilir**.

Türk edebiyatının en ünlü gezi yazısı (seyahatnâme) örneği, Evliya Çelebi'nin "Seyahatnâme"sidir. Diğer meşhur gezi yazısı yazarlarımız arasında "Yirmisekiz Çelebi Mehmet Efendi", "Mithat Efendi", "Falih Rıfkı Atay", "Şevket Rado" gibi yazarlarıımızı sayabiliriz.

mançları

notlar

ŞİİR

"Duygu ve düşüncelerin, insan ruhunda ürpertiler uyandıracak biçimde, ölçülü-ölçüsüz, kafiyeli-kafiyesiz olarak, genellikle nazım halinde anlatılan şekline şiir denir."

Şiirde asıl öğe "duygu"nun yanı sıra "düşünce" ve "hayal" unsurları da kullanılır. Bazı şiirlerde bu unsurlardan biri kullanılırken, bazlarında ise bu unsurların hepsi bir arada kullanılabilir. Zaten en güzel şiir bu üç unsuru bir arada kullanabilen şüürdir.

ŞİİR

❖ Şiirlerde “duygusal plan” kullanılır. Bu plana göre şiirde önce, şairi etkileyen olay ve manzara genel hatlarıyla ortaya konur, sonra şairi duygulandıran sebepler üzerinde durulur, son bölümde ise şire hakim olan ana duygusu, tema belirtilir.

ŞİİR

Şiir günümüzde güzel sanatların önemli bir türü olduğu için, şiirde sanat hassasiyeti ağır basar. Bu yüzden şair **şîirde kullanacağı kelime, mazmun ve mefhumları seçerken insanda estetik duygular uyandıracak şekilde** davranır.

MENSUR ŞİİR

Artistik nesir de denilen bu şiir türünün en önemli temsilcilerinden Halit Ziya Uşaklıgil'in *"Mansur şiirler, kısa, küçük, hemen zihinde doğdukları gibi, kâğıt üzerine rasgele atılmış duyguların, yol üstünde toplandıkları gibi, tasnifsız çizilivermiş gibi çizgilerden ibaret olacaktır."* diye tarif ettiği mensur şiir, kalbe heyecan, ruha ürperti veren sanatlı söylemiş nesir şeklindeki şiir demektir.

MASAL

-
- ❖ Halkın *hayal gücünden* doğan, gerçek dışı ve olağanüstü olaylarla süslü öykülere masal denir. Masalların birçoğunun yazarı belli değildir. Bu tür masallara "**halk masalları**" denir. Bazı masalların ise yazarı bellidir, Alman Grimm Kardeşler ve Danimarkalı Andersen gibi, bu tür masallara ise "**edebi masallar**" denir.

MASAL

Masalların başlıca özellikleri şunlardır:

- Masallarda olaylar **gerçekliği ve olağanüstüdür.**
- Masal kahramanları insanlar olabileceği gibi, hayvanlar, bitkiler veya cansız varlıklar da olabilir. "**Dev, cin, peri, gulyabani vb.**" masal kahramanlarına sıkılıkla rastlanır.
- Kahramanları insan olan masallarda, bu insanlar toplumun **her kesiminden** seçilmiş olabilir.
- Masallarda **yer (mekan-çevre) belirsiz ve hayaldır.** "Kaf Dağı", "yedi kat yerin altı veya üstü", "Çin-Maçın" gibi gerçek dışı mekânlar kullanılır.

MASAL

-Masallarda sıkılıkla olağanüstü güçleri bulunan **sihirli eşyalar** (sihirli değnek, sofra, kılıç vb.) kullanılabilir.

-Masallarda **tabiat unsurları** çok geniş bir şekilde kullanılır.

-Masallarda **mekan gibi zaman da belirsizdir**.

-Masallarda **sanatlı bir anlatım** vardır. Kullanılan tekerlemeler ve renkli anlatımıyla bir ahenk yaratılır.

-Masallarda genellikle belirsiz "**-mişli geçmiş**" zaman veya belirli "**-dili geçmiş**" zaman kipleri kullanılır.

-Masallardaki nihai amaç insana bir ders, öğüt vermektedir. Masallar hemen her zaman iyilerin galibiyetiyle bitirilerek, iyiliğin önemi vurgulanır.

FABL

❖ İnsan dışındaki bitki, hayvan gibi canlı varlıkların ve eşya gibi cansız varlıkların insan gibi konuşturulan, başlarından geçen olayları bir ibret dersi verecek biçimde anlatan, kısa manzum hikâyelere "fabl" denir.